

Καθημερινή - Του Αποστολου Λακασα

Δύο-τρεις μελετηροί μαθητές... κυνηγούσαν τους υπολοίπους στα διαλείμματα για να οργανώσουν την κοινή, ερευνητική τους εργασία. Από την άλλη, οι περισσότεροι έκαναν τις εργασίες τους με τη μέθοδο του «copy-paste» των πηγών της βιβλιογραφίας, που τους πρότειναν οι καθηγητές.

Πρόκειται για δύο από τα βασικά συμπεράσματα που εξάγονται από την πρώτη υλοποίηση, από τους μαθητές της Α΄ Λυκείου, της ερευνητικής εργασίας. Κάθε αρχή και δύσκολη, βέβαια, για ένα σημαντικό εγχείρημα, το οποίο όμως αντιμετωπίζει μεγάλα εμπόδια κατά την υλοποίησή του στο ελληνικό σχολείο, όπου οι μαθητές δεν έχουν μάθει να συνεργάζονται μεταξύ τους και να αξιοποιούν τις πηγές.

Ειδικότερα, η ερευνητική εργασία καθιερώθηκε από φέτος ως υποχρεωτικό μάθημα και για τις τρεις τάξεις του Λυκείου. Η αρχή έγινε, εύλογα, από τους μαθητές της φετινής Α΄ Λυκείου. Στο πλαίσιο του μαθήματος οι μαθητές -ανά τετράμηνο- θα επιλέγουν προς ανάπτυξη ένα θέμα. Οι ερευνητικές εργασίες θα γίνονται υπό την καθοδήγηση ενός ή περισσότερων καθηγητών (θα γίνει επιμόρφωση τον Ιούνιο) και θα αναρτώνται στο Διαδίκτυο. Μία από τις εργασίες σε κάθε σχολείο μπορεί να γίνεται στα αγγλικά. Ο βαθμός του μαθήματος θα προσμετρείται ισότιμα με τους βαθμούς των άλλων μαθημάτων. Ουσιαστικά, για πρώτη φορά οι μαθητές, δουλεύοντας σε ομάδες, καλούνται να αξιολογήσουν πληροφορίες και να τις συνθέσουν σε μία εργασία. Στόχος είναι η ανάπτυξη κριτικής σκέψης στους μαθητές, η εκπαίδευσή τους ώστε να αξιοποιούν άλλες πηγές γνώσης πλην του σχολικού βιβλίου, η ανάπτυξη συνεργατικότητας και πνεύματος ομαδικότητας. Μάλιστα, η ερευνητική εργασία εφαρμόζεται σε πολλά εκπαιδευτικά συστήματα στην Ευρώπη.

«Οι συμμαθητές μου, με τους οποίους ανέλαβα την ερευνητική εργασία -το θέμα της ήταν η σχολική βία- δεν ήθελαν τελικά να συνεργαστούν. Μάλλον δεν κατάλαβαν το περιεχόμενο

του μαθήματος, που μας ζητούσε να προστρέξουμε σε πηγές (εγκυκλοπαιδείες, Ιντερνετ, Τύπος) και αφού μελετήσουμε για το θέμα να οδηγηθούμε στα δικά μας συμπεράσματα. Εμένα όμως μου άρεσε πολύ η διαδικασία. Ετσι έκανα σχεδόν μόνη τη δουλειά» ανέφερε, μιλώντας στην «Κ», η 15χρονη Μαρία, μαθήτρια Α' Λυκείου σε ιδιωτικό λύκειο της Αθήνας. «Τελικά, το βασικό μήνυμα που πέρασε στους μαθητές είναι η αξία της συνεργασίας. Μόνο έτσι μπορεί να υπάρξει αποτέλεσμα. Όμως, όπως φάνηκε κατά τη διαδικασία εκπόνησης της εργασίας, τα παιδιά δεν έχουν μάθει να συνεργάζονται στο σχολείο» τόνισε, μιλώντας στην «Κ» από την πλευρά της, η καθηγήτρια σε λύκειο του Ωρωπού, Ντίνα Λάκκη, η οποία ανέλαβε τον συντονισμό ερευνητικής εργασίας, που μάλιστα έγινε στα αγγλικά. Το μήνυμα της συνεργασίας, που πέρασε στα παιδιά, είναι ένα -έστω μικρό- θετικό βήμα. Δυστυχώς όμως, απαιτούνται πολλά βήματα ώστε στο μέσο ελληνικό σχολείο οι μαθητές να μάθουν να αντιμετωπίζουν τα μαθήματά τους όχι ως ύλη προς αποστήθιση, αλλά ως γοητευτική γνώση. «Μόνο το 20% με 25% των μαθητών προσέγγισαν το θέμα της ερευνητικής εργασίας με κριτική σκέψη. Οι υπόλοιποι έκαναν αντιγραφή, από διάφορες πηγές, κειμένων σχετικών με το θέμα» προσθέτει η ίδια, για να διαπιστώσει ότι «δεν αρέσει στους μαθητές να δουλεύουν κριτικά. Δεν έχουν μάθει από το σχολείο. Τους βολεύει η στεγνή παπαγαλία»...